

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2327

гр. София, 18.07.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-17, в закрито заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диляна Господинова

като разгледа докладваното от Диляна Господинова Търговско дело № 20221100901173 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от СВ. Г. З. срещу Сдружение „Дружество за колективно управление в Ч.П.П. на П.НА З. и М.В. и на артистите-изпълнители – „Профон““, с която се предявява иск за осъждане на ответника в качеството му на организацията за колективно управление на авторски права да заплати на ищеца сума в размер на 2 000 лв., която е част от цялото парично вземане в размер на 10 000 лв., представляваща дължимо на ищеца авторско възнаграждение за използване в периода от 2012 г. до 2016 г. на създадени от него звукозаписи и сигнали. Въпреки че към момента предявеният иск е нередовен, тъй като в исковата си молба ищецът не е посочил на кои точно произведения е автор, както и какво конкретно възнаграждение му се следва за използване на всяко от тях, това не е пречка да се направи обоснована преценка за това кой съд е родово компетентен да разгледа иска като първа инстанция. Това е така, защото от изложените в исковата молба факти и заявления петитум е ясно какъв характер има вземането, което е предмет на иска, както и какъв е общият размера, до който се сочи, че то е възникнало и се претендира.

Доколкото предмет на предявения в процеса иск е парично вземане, то неговата цената се определя по правилото на чл. 69, ал. 1, т. 1 ГПК и е в размер на търсената сума, която в случая възлиза на 2 000 лв., т.е. тя е под 25 000 лв. Ето защо и предвид разпоредбите на чл. 103 ГПК и чл. 104, т. 4 ГПК се налага извода, че искът, за разглеждане на който е образувано настоящото дело, е подсъден на районен съд като първа инстанция.

Трябва да се посочи, че по отношение на предявения иск приложение не намира нормата на чл. 96 от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/, който урежда специална родово подсъдност за определена категория искове, които е предвидено да се разглеждат като първа инстанция от окръжен съд, независимо от тяхната цена. В тази връзка първо следва да се отбележи, че с оглед изложените в исковата молба факти и заявления петитум, предмет на предявения в процеса иск е вземане на ищеца като носител на авторско право за получаване на авторско възнаграждение, което е събрано от организацията за колективно управление на авторски права при упражнено от нея по реда на ЗАПСП чуждо

имуществено право на автора да получи това възнаграждение от лицата, използващи неговото произведение. В чл. 96 ЗАПСП е регламентирано, че споровете по този закон са подсъдни на окръжните съдилища. При тълкуване на тази разпоредба, съобразявайки и систематичното ѝ място, което е в глава 12 от ЗАПСП, уреждаща специалната гражданскоправна защита на авторското право и сродните му права, се налага извода, че тя се отнася само за тези иски, които са изрично уредени като процесуално средство за защита в тази глава на ЗАПСП. Това са иски, които имат за предмет защитата на едно нарушено авторско право, като страни по тях са носителят на това право и лицето, което се сочи, че го е нарушило и те са изчерпателно посочени като видове в глава 12 от ЗАПСП - исковите за обезщетение при нарушено авторско право или сродно на него право /чл. 95 и чл. 95а ЗАПСП/ и специалните установителни и конститутивни иски по чл. 95б ЗАПСП. Тази подсъдност не се отнася, за които и да е други иски, различни от специално уредените такива в ЗАПСП, дори когато страна по тях основава своето предявено материално право на притежаване от нея авторско право, включително за иска за заплащане на дължимо на автора възнаграждение, което произтича от сключен договор за използване на едно авторско произведение, а не от неговото нарушение. Уредената в чл. 96 ЗАПСП подсъдност не се отнася и за иска на носителя на авторското право за заплащане на неплатено авторско възнаграждение, получено от организация за колективно управление на авторски права при упражнени от нея по реда на ЗАПСП имуществени права на носителя на авторското право, какъвто е този, за разглеждане на който е образувано настоящото дело, защото този спор не е породен от извършено нарушение на авторско право на ищеца, а произтича от неизпълнение от организацията на задълженията ѝ към носителите на авторското право, които са възникнали от съществуващите между тях облигационни отношения по договор, който с оглед правата и задълженията, които произтичат за страните по него, има характер на такъв за мандат, който се сключва между организацията за колективно управление на права и нейните членове, както и между тази организация и носители на авторско право, които не са нейни членове, в определени случаи, предвидени в закона. Ето защо и при определяне на това, кой е родово компетентния да разгледа тези иски като първа инстанция съд са приложими общите правила, предвидени в ГПК, които зависят от цената на иска. В тази насока е и практиката на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК – Решение № 10/ 03.02.2014 г., постановено по т.д. № 1514/ 2013 г. по описа на ВКС, I т.о.

С оглед изложеното, делото следва да се прекрати и да се изпрати за разглеждане на компетентния по правилата за родова подсъдност съд, който е Софийски районен съд.

Така мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по т.д. № 1173/ 2022 г. по описа на Софийски градски

съд, Търговско отделение, VI – 17 състав.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Софийски районен съд.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____